

آرمن ساروخانیان

روزنامه‌نگار ورزشی

کوچینگ، گمشده تیم ملی در فینال

وحید شمسایی دلیل شکست غیرمنتظره تیم ملی فوتسال به ژاپن را درخشش دروازه‌بان حریف می‌داند، ولی آنچه در جریان بازی دیدیم و او اشاره‌ای به آن نداشت، بی‌برنامگی بازیکنان بعد از گل دوم حریف بود. البته تیم ملی در این دقیق فشار زیادی به ژاپن وارد کرد، ولی در ۱۳ دقیقه که در فوتسال زمان زیادی است، هیچ برنامه متفاوتی برای شکستن دفاع بسته حریف دیده نشد. حتی زمانی که شمسایی سراغ پاورپلی رفت، باز هم ایده‌ای برای غافلگیری حریف وجود نداشت و بازیکنان شتابزده تیم فقط با شوت از راه دور می‌خواستند گره بازی را باز کنند.

فوتسال از نظر نقشه‌های بازی و ریزه‌کاری‌های تاکتیکی شباهت زیادی به بسکتبال دارد و نقش کوچینگ در باز کردن گره بازی بسیار پررنگ است. در بسکتبال ایده کلی این است که پنج بازیکن تیم با جایجایی‌های برنامه‌ریزی شده، یک نفرشان را آزاد کنند تا در موقعیت شوت قرار بگیرد. مربی مسیر حرکت بازیکنان و گردش توپ را مشخص می‌کند و تایم‌اوت به او فرصت می‌دهد که بازیکنانش را کاملاً توجیه کنند. او مثل عروسک‌گردان کاملاً روی بازیکنانش کنترل دارد و مهارت بازیکنان کاملاً در خدمت نقشه تیم است. در فوتسال هم زمانی که مربی سراغ پاورپلی می‌رود، هدف این است که با کمک برتری عددی یکی از بازیکنان آزاد شود و در موقعیت شوت قرار بگیرد. البته حریف در این شرایط با عقب‌نشینی فضاها را می‌بندد و تنها با یک نقشه دقیق است که می‌توان فرصت گل ساخت.

در بازی نیمه‌نهایی پاورپلی ازبکستان کاملاً مؤثر بود و چند موقعیت عالی سخت ولی بازیکنانش با بی‌دقتی نتوانستند دروازه ژاپن را باز کنند. در فینال اما شاگردان شمسایی در پاورپلی نقشه‌ای نداشتند. شمسایی در فوتبال جهان بازیکن بزرگی بوده، ولی برای موفقیت در مربیگری به چیزی بیشتر از سابقه بازیگری نیاز است.

نگاه مضطرب به ساعت ورزشگاه!

سعید زاهدیان

روزنامه‌نگار ورزشی

تیم ایران در فینال فوتسال آسیا به ژاپن باخت و قهرمانی آسیا را از دست داد اما این نتیجه به معنای پایین بودن سطح فوتسال ما نسبت به ژاپن نیست. تیم ایران از مرحله گروهی تمام تیم‌ها را قاطعانه درهم گوید و در فینال با اتکا به ستاره‌هایش انتظار برد داشت؛ انتظار قهرمانی دور از ذهن نبود چون ژاپن مقابل ازبکستان با مشقت فراوان بازی را برد و به

فینال رسید. ایران با ۱۲ قهرمانی در فوتسال آسیا و ستاره‌هایی مثل طیبی و اولادقباد که در لیگ‌های بزرگ اروپایی ستاره هستند، پیروزی بر ژاپن را چندان دشوار نمی‌دانست. ایران همین جا لطمه خورد. وقتی ژاپن با نتیجه ۲ بر یک عقب افتاد، به جز «پاورپلی» برنامه‌ای نداشت؛ انگار پاورپلی هم چندان تمرین نشده بود و تیم ایران در مجموع مسابقات نیاز چندانی به پلن B احساس نمی‌کرد و بر همین اساس برای عقب افتادن تمرین نکرده بود. به همین دلیل وقتی تیم

ایران با پاورپلی - قرار دادن یک بازیکن به جای دروازه‌بان - در پی برتری نفری روی دروازه ژاپن بود، موقعیت‌های خطرناکی به حریف داد و در چند صحنه نزدیک بود دروازه ما باز شود اما خوش اقبال بودیم که ضد حمله ژاپنی‌ها مقابل دروازه خالی ایران به نتیجه نرسید. تیم ایران که در موقعیت بحرانی بازی می‌کرد، هرچه به انتهای بازی نزدیک شد، آشفته‌تر مسابقه را ادامه داد تا در نهایت روی نداشتن تمرکز، بازیکن خودمان - احمد عباسی - یا تصور اینکه هم‌تیمی‌اش در میانه زمین در

نتیجه ۳ بر ۲ بازنده فینال باشد و دستش به جام سیزدهم نرسد. در مجموع ژاپن با بازیکنان برزیلی‌اش از ما بهتر نبود؛ تفاوت دو تیم در برنامه و پلن مربیان برای زمان‌های مختلف بازی بود. وقتی ژاپن عقب افتاد، برنامه دیگری در پیش گرفت و بعد از زدن گل مساوی رویکرد متفاوتی داشت. آنها وقتی به برتری ۲ بر یک هم رسیدند، مدل بازی و دفاع خود را تغییر دادند اما تیم ایران تنها با یک مدل بازی کرد و برای باختن پلن B مناسبی نداشتند.

عدالت فوتبال این را می‌گفت

سهم شما دست زدن برای ژاپن بود

سمیه مهدی پور

خبرنگار

آرزوهایی که تا فینال شکل و قوام پیدا کرد؛ اما در بازی آخر به باد رفت. مدیرانی که برای عکس یادگاری با جام قهرمانی فوتسال آسیا به کویت رفته بودند با جام عکس انداختند؛ اما روی دستن کاپیتان ژاپن. این جام از دست رفته درست مانند همه اتفاقات شومی که در ۳ سال اخیر بر فوتبال ما گذشت، نمره بی‌تدبیری و جنگ‌های پنهان و ویران کننده ما بود. ژاپن بی‌تغییر آمده بود؛ با نظم و برنامه ژاپنی. این ما بودیم که با پلک‌های سنگین از خوابی طولانی مدت به کویت رسیدیم. طوفانی که در ۳ سال اخیر ریشه فوتسال ما را کند و آنقدر قدرتمند بود که حتی ساختمان فوتبال را هم استیجاری کرد، آنقدر خرابی به بار آورد

که همه را از فوتبال دلسرد کرد و عجیب اینکه تصمیم‌سازان خواستند از بین مهدی تاج و دو نفر دیگر که از او هم بدتر بودند یکی برای اداره فوتبال انتخاب شود و شد آنچه باید می‌شد. از قرارداد شگفت‌انگیز با ویلموتس تا روزهای شگفت‌انگیزتری که پس از آن دیدیم، همه مثل کابوسی تمام نشدنی ادامه پیدا کرد و دامنه ویرانی‌ها گسترده‌تر شد. حالا تیم امید ما در دور مقدماتی جام ملت‌های آسیا حذف شده و نگرانیم قرعه ما در انتخابی المپیک ۲۰۲۴ پاریس سخت‌ترین قرعه تاریخ باشد. حالا تیم فوتسال ما قهرمانی را مفت به ژاپنی‌ها تقدیم کرد و همه را در شوک فرو برد. حالا تیم ملی فوتبال بزرگسالان مان خیلی

تنهاست. رئیس فدراسیون که برای ورود به مجمع انتخاباتی و ریاستش بر فوتبال آن هجمه وحشتناک و سنگین را تحمل کرد، محبوبیتی میان فوتبالدوستان ندارد که برای تیم ملی خرج کند و اگر هم برای جذب مردم وساطت کند، بی‌تردید با اقبال روبه‌رو نمی‌شود. سهم رئیس و سخنگوی فدراسیون فوتبال در پایان جام ملت‌های فوتسال آسیا، فقط عکس یادگاری با جام قهرمانی و دست زدن برای کشوری بود که برنام، کار و اتحاد را به جای دعوا، درگیری و اختلاف انتخاب کرده بود. آقای تاج و دوستان‌شان در فدراسیون فوتبال حالا دیگر کاملاً دریافته‌اند که وقتی باد بکازند چه برداشت می‌کنند.

فرخ حسایی

روزنامه‌نگار ورزشی

آنالیز درست تحلیل غلط

وحید شمسایی معتقد است برد ژاپن در فینال جام ملت‌های آسیا ربطی به آنالیز آنها ندارد چون بارها خط دفاعی این تیم را شکستیم اما توپ‌های مان به گل تبدیل نشد! بررسی نحوه صعود ایران و ژاپن به فینال رقابت‌ها شاید پاسخ این ادعای شمسایی را بدهد. ایران با بردهای پرگل و با نتایجی قاطعانه حریفان خود را شکست داد. تیم شمسایی ۳۷ گل در مسیر رسیدن به فینال زد و با رکورد صددرصد برد به دیدار پایانی رسید، در حالی که ژاپن با شکست ۱-۲ مقابل عربستان کار خود را شروع کرد و اغلب بازیهای خود بجز برد مقابل کره جنوبی را با نتایج نزدیک برنده شد. این تیم در مسیر رسیدن به فینال ۱۴ گل زد و با بردهای با اختلاف یک گل مقابل اندونزی و ازبکستان در یک چهارم نهایی و نیمه نهایی به سختی به فینال رسید.

همین نتایج و آمار نشان می‌دهد که آنالیز درست ژاپن در بازی فینال، روند گلزنی‌ها و بردهای قاطعانه ایران را قطع کرد و در نهایت باعث شد تیم ایران به سختی در آخرین ثانیه بازی گل دوم خود را بزند و شکست تلخی را پذیرا شود. البته که گل‌های ژاپن در این بازی، بویژه گل سوم، نیز ناشی از اشتباهات فردی و بی‌دقتی بازیکنان ما بود اما همین آنالیز درست و سخت شدن کار برای بازیکنان ایران باعث شد ضرب اشتباهات ستاره‌های فوتسال ایران بالا برود و از وحید شمسایی و کادرش هم کاری بر نیاید و این شرایط تحلیل شمسایی از بازی فینال کاملاً نادرست به نظر می‌رسد.

قهرمانی فدای تغییر نسل

مرتضی طهوری

روزنامه‌نگار ورزشی

شاگردان شمسایی با چهره‌ای کاملاً متفاوت راهی قطر شدند. تصمیمی که آینده حرفه‌ای سرمربی را نیز کاملاً تحت تأثیر قرار می‌داد.

تیم ملی با کاپیتانی حسین طیبی مقتدرانه به فینال این رقابت‌ها راه یافت ولی در نهایت فینال را ۳ بر ۲ مغلوب ژاپنی‌ها شد و به نایب قهرمانی رسید.

می‌توان گفت ۲ گل از ۳ گلی که خوردیم، روی اشتباه و بی‌تجربگی بازیکنان خودمان رقم خورد.

با وجود ناکامی در فینال اما این تیم نشان داد که آینده بسیار درخشانی را پیش رو خواهد داشت. درخشش بازیکنانی مانند سعید مؤمنی، علیرضا رفیعی و علیرضا جوان نشان داد که تیم ملی برای سال‌های آینده به خوبی بیمه خواهد بود. ابقای شمسایی نیز به ادامه مأموریت او کمک خواهد کرد تا این تیم را به جایگاه اصلی خود برساند تا بتوانند برای جام جهانی ۲۰۲۴ خود را به بهترین شکل آماده کنند.

فرق باختن با بد باختن

هومن جعفری

روزنامه‌نگار ورزشی

شکست تیم ملی فوتسال در فینال آسیایی مقابل رقیب دیرینه‌مان ژاپن، البته تلخ بود و بشدت روی اعصاب؛ خیلی‌ها که هنوز دل و دماغ و حالی برای پیگیری مسابقات دارند، حال‌شان بعد از این شکست بشدت گرفته شد. قرار نیست فقط رقیب روز برد باشیم. اما نکاتی از این بازی.

۱. جوانگرایی هزینه دارد اما جوانگرایی هوشمندانه می‌تواند هزینه‌ها را کاهش

دهد. حال‌که این تورنمنت به پایان رسیده، وحید شمسایی باید از خود این سؤال را بپرسد که اگر به چند هفته قبل برمی‌گشت، دقیقاً همین نفرات را با خودش به مسابقات می‌برد یا به عنصر تجربه بیشتر توجه می‌کرد؟

۲. باختن ایراد ندارد. بد باختن ایراد دارد. ایران فینال را بد باخت. ژاپن تیم سرتز نبود بلکه تیم هوشمندتر و حرفه‌ای‌تر بود. ما مسابقه‌ای را باختیم که از منظر فنی در آن دست بالا را داشتیم اما از منظر روحی و روانی، روی فرم نبودیم. ایراد تیم کجا بود

که این حجم از اشتباهات پی در پی را از نفرات دیدیم؟

۳. وحید شمسایی کم تجربه نیست و می‌داند که یکی از مهم‌ترین وظایف یک مربی، اثربخشی در لحظات حساس است. آیا او در بازی فینال مقابل ژاپن، از بازیکنانش آشفته‌تر و پراشتباه‌تر نبود؟ آیا او هم مثل بازیکنانش کپ کرده بود؟

۴. جوانگرایی خوب است. جوان‌های تیم را نزنیم. آنها که اشتباه کردند را تخریب نکنیم. دم همه‌شان هم گرم. از این شکست درس درست بگیریم و اشتباهات را تکرار نکنیم.

نایب قهرمانی دردناک!

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

این نایب قهرمانی یک ناکامی تمام عیار بود. برای تیمی که عادت کرده همیشه بر سکوی نخست بایستد، بر صدر بنشیند و جام را بالای سر برد، شکست در فینال و ایستادن روی سکوی دوم یک ناکامی محض است. تیمی که به قهرمانی عادت کرده و همیشه با مدال طلا هم‌نشین بوده، نقره و نایب قهرمانی دست کمی از یک شکست تمام عیار ندارد. گویی تیم ایران در همان مرحله گروهی

از دور رقابت‌ها کنار رفته؛ چه اگر اینگونه بود، شاید در آن کمتر از نایب قهرمانی و شکست در فینال بود. استیلای ایران در فوتسال آسیا را می‌توان با صدارت چینی‌ها در تنیس روی میز و آقایان امریکایی‌ها در بسکتبال مقایسه کرد. در چنین اتمسفری بدیهی است که ناکامی در فوتسال جام ملت‌های آسیا و شکست در فینال تا این اندازه دردناک و غیرموجه باشد.

شاگردان وحید شمسایی که بدون پذیرش حتی یک شکست و با بهترین خط تدافعی رقابت‌ها به دیدار پایانی جام ملت‌ها رسیده بودند، در جدال سنتی و کلاسیک

درصد خطا و اتکا به توان تیمی عنوان قهرمانی را از دست شمسایی و پسرانش ربودند و تاج و تخت قاره‌کهن به سادگی از دست ایرانی‌ها رفت. تیم ملی فوتسال ژاپن پس از شکست ۲ بر یک مقابل عربستان سعودی در آستانه حذف از همان مرحله گروهی قرار داشت اما با خوش‌شانسی و ۲ پیروزی پیاپی به مرحله حذفی رسید و برتری‌های خفیفش را تا دیدار نیمه‌نهایی ادامه داد که در این دیدار هم با پیروزی ۲ بر یک به فینال راه یافت؛ درست برخلاف تیم ملی فوتسال ایران. تیمی که خوب شروع کرد و بد به پایان برد.

مسابقات دست به ریسک بزرگی زده بود و چند بازیکن جوان را برای نخستین بار به اردوی تیم ملی دعوت کرده بود، شاید از همین ناحیه در دیدار پایانی لطمه دید و به دلیل کم‌تجربگی شاگردانش، قهرمانی مسلم از دست فوتسال ایران رفت. درخشش بازیکنان ژاپنی که ناشی از آنالیز دقیق کادرفنی رقیب بود، در این باخت نقشی بسیار حیاتی داشت. در مسابقاتی که حسین طیبی عنوان آقای گلی و مسلم اولادقباد هم عنوان بهترین بازیکن جام ملت‌های آسیا را به دست آوردند، ژاپنی‌ها مثل همیشه با کمترین